

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 14 Νοεμβρίου 1941

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 392

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 697.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν κλπ. διατάξεων τοῦ Νόμου 1641 καὶ ἄλλων οἰκονομικῶν νόμων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς 30 Ἀπριλίου 1941 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων» ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ ἐν τέλει τοῦ ἐδαφ. β' τῆς παρ. 4 τοῦ ἁρθροῦ 6 τοῦ Νόμου 1641)1919 λέξις «καὶ» διαγράφεται καὶ τίθεται εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφ. γ', εἰς τὴν αὐτὴν δὲ παράγρ. 4 προστίθεται δ' ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«δ') Χρὴν περιλαμβανόμενα μὲν εἰς τὰς ἄνω περιοριστικὰς διατάξεις, ἀναφερόμενα ὅμως εἰς ὀφειλὰς τοῦ κληρονομούμενου πρὸς τοὺς κληρονόμους ἢ κληροδόχους ἢ τοὺς ἀνιόντας, κατιόντας, συζύγους καὶ ἀδελφοὺς τῶν κληρονόμων ἢ κληροδόχων, ἐξαιρέσει τῆς ἐκ προικὸς ὀφειλῆς τοῦ κληρονομούμενου, τὰ τῆς ἐκπτώσεως τῆς ὁποίας, ἐφ' ὅσον ἀποδεικνύονται κατὰ τὰς ἄνω περιοριστικὰς διατάξεις διέπονται ὑπ' αὐτῶν».

2. Ἡ ὡς ἄνω διάταξις ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γεννηθεῖσων ὑποθέσεων ἐφ' ὅσον τὰ χρεὴ δὲν ἀνεγνωρίσθησαν διὰ πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ δι' ὀριστικῆς καὶ τελεσιδίκου ἀποφάσεως φορολογικοῦ δικαστηρίου.

3. Ἡ ἀναγνώρισις τῶν ὡς ἄνω χρεῶν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἁρθροῦ 8 τοῦ Νόμου 5420) 1932 κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ τούτου διαγραφομένην διαδικασία, τῆς προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως, ὡς πρὸς τὰς ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις, παρατεινομένης ἐν πάσῃ περιπτώσει μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1942.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 21 τοῦ Νόμου 1641)1919 προστίθεται ὅτι παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

6. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδιδομένης τῇ αἰτήσεϊ τοῦ φορολογουμένου ἢ καὶ οἰκοθεν, δύναται δι' ὀρισμένην ὑπόθεσιν νὰ ὀρίζηται εἴτε πρὸ εἴτε μετὰ τὴν ἐγχειρίσιν τῆς δηλώσεως ἀντὶ τοῦ κατὰ τὰς ἄνωτέρω διατάξεις ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου. ἕτερος τοιοῦτος ἀρμόδιος διὰ τὴν ἀποδρὴν τῆς δηλώσεως καὶ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου βεβαιώσιν τοῦ φόρου».

2. Ἡ ὡς ἄνω διάταξις ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὴν παράγρ. 4 τοῦ ἁρθροῦ 36 τοῦ Νόμου 1641)1919 προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Εἰς τὸν αὐτὸν φόρον ὑπόκεινται, θεωρούμεναι ὡς δωρεὰ καὶ αἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ συναφθεῖσαι καὶ μὴ μεταφερθεῖσαι ἐν Ἑλλάδι ἀσφάλειαι, ἐφ' ὅσον ὁ ὑπὲρ αὐτῆς ἀσφάλειας εἶναι Ἑλλῆν ὑπήκοος».

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ τρίτον ἐδάφιον τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἁρθροῦ 68 τοῦ Νόμου 1641)1919 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἁρθροῦ 21 δύναται, ἀντὶ τῆς ἐπιθέσεως ἐπὶ τῆς δηλώσεως τοῦ κατὰ τὰ ὡς ἄνω κινητοῦ χαρτοσήμου, νὰ καταβάλληται τὸ ἀνάλογον διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ τίμημα διὰ τοῦ αὐτοῦ διπλοτύπου δι' οὗ ὁ ἐισπράττεται καὶ ὁ φόρος».

2. Δηλώσεις ἐγχειρισθεῖσαι εἰς Προξενικὴν Ἀρχὴν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐπὶ καταλόγῳ τῶν τελῶν κατὰ τὸν ὡς ἄνω τρόπον καθίστανται ἐγκυροί.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2563)1940 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Ἐπὶ περιουσιακῶν στοιχείων κειμένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ μεταδιβαζομένων κατὰ κληρονομίαν, κληροδοσίαν, δωρεὰν ἢ προίκα, ὡς καὶ τοιούτων ὁπουδήποτε κειμένων, ἐφ' ὅσον ὁ ὑπόχρεος εἰς δήλωσιν διαμένει ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, δύναται, ἐν περιπτώσει ἀνωτέρας βίας ἢ λόγῳ ἄλλης ἀποχρώντως δικαιολογημένης αἰτίας, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ παρατεινῶνται αἱ προθεσμίαι τῶν ἁρθρῶν 17, 18 καὶ 39 τοῦ Νόμου 1641)1919 πρὸς δήλωσιν τῶν ἄνω περιουσιακῶν στοιχείων καὶ πέραν τοῦ ὑπὸ τῶν ἁρθρῶν τούτων καὶ τοῦ ἁρθροῦ 19 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὀριζομένου χρόνου ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ τοῦ εἰς δήλωσιν ὑποχρέου, ὑποβαλλομένη ἔστω καὶ μετὰ τὴν πάροδον τῶν κατὰ νόμον προθεσμιῶν, ἀλλὰ πρὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου κοινοποιήσεως πράξεως ἐπιβολῆς φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς».

Ἡ ὡς ἄνω διάταξις ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γεννηθεῖσων ὑποθέσεων, δι' ἃς δὲν ἐνεχειρίσθη δήλωσις καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἐκοινοποιήθη ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου πρᾶξις.

2. Ἡ ἐν ἀρχῇ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2563)1940 φράσις «Ὡς πρὸς τὰ αὐτὰ ὡς ἄνω περιουσιακὰ στοιχεῖα» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «Ἐπὶ περιουσιακῶν στοιχείων κειμένων ἐν Ἀμερικῇ καὶ μεταδιβαζομένων κατὰ κληρονομίαν ἢ κληροδοσίαν».

Ἄρθρον 6.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἁρθροῦ 8 τοῦ Νόμου 5420 διὰ τε τὴν κατὰ τὸν νόμον τούτον καὶ τὸν νόμον 5940 ἀρμοδιότητά της εὐρίσκεται ἐν ἀπαρίτῃ παρόντων 8 τοῦλάχιστον τῶν μελῶν αὐτῆς συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 7.

Αἱ μετὰ τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1940 λήξουσι ἢ λήγουνται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1941 προθεσμίαι τῶν ἁρθρῶν 15, 65 καὶ 66 τοῦ Νόμου 1641)1919 καὶ τῆς παραγράφου 1 τοῦ

άρθρου 8 του Νόμου 5420)1932 παρατείνονται μέχρι τέλους Μαρτίου 1943.

Άρθρον 8.

Προκειμένου περί περυσιακών στοιχείων μεταβιβασθέντων κατά κληρονομίαν, κληροδοσίαν, δωρεάν ή προίκα πρό της 28 'Οκτωβρίου 1940, δι' ή πρός δήλωσιν προθεσμία δέν είχε λήξει μέχρι της ως άνω χρονολογίας ή ήρξατο τρέχουσα μετά την 27 'Οκτωβρίου 1940 και πρό της 1 'Απριλίου 1941, δύνανται, εν περιπτώσει ανωτέρας βίας ή άλλης αποχρώντως δεδικαιολογημένης αίτίας, δι' αποφάσεως του 'Υπουργού των Οικονομικών να παρατείνηται ή προθεσμία πρός δήλωσιν αὐτῶν διά χρονικόν διάστημα μείζον του υπό του άρθρου 19 του Νόμου 1641)1919 ὀριζομένου οὐχί ὅμως πέραν της 31 Μαρτίου 1942, ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ του ὑποχρέου ὑποβαλλομένη εἰς τὸ 'Υπουργεῖον των Οἰκονομικῶν ἔστω καὶ μετά τὴν πάροδον της νομίμου πρός δήλωσιν προθεσμίας, ἀλλὰ πρό της υπό του Οἰκονομικοῦ 'Εφόρου κοινοποιήσεως πράξεως ἐπιβολῆς φόρου ή τέλους κληρονομίας, δωρεᾶς ή προίκος.

Άρθρον 9.

Προσφυγαὶ κατὰ πράξεων Οἰκονομικῶν 'Εφόρων περί ἐπιβολῆς φόρου ή τέλους κληρονομίας, δωρεᾶς ή προίκος ἀπαρριφθεῖσαι ή ἀπορριφθόμεναι τύποις λόγω μὴ καταβολῆς του νομίμου παραβόλου, ἐπανερχονται πρός συζήτησιν ἐνώπιον της αὐτῆς 'Επιτροπῆς των Προσφυγῶν διά τὴν ἐξέτασιν ἐπὶ της οὐσίας, ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ του προσφυγόντος ὑποβαλλομένη εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικόν 'Εφόρον, μέχρι τέλους Μαρτίου 1942 καὶ ἐπὶ τῇ καταβολῇ του νομίμου παραβόλου εἰς τὸ διπλάσιον.

Άρθρον 10.

Ἐξαιρετικῶς διά τὸ οἶκον, ἔτος 1941—42 τὰ ὑπὸ των διατάξεων 1) του άρθρου 25 του 'Αναγκ. Νόμου 667)1937. ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ του άρθρου 8 του 'Αναγκ. Νόμου 983)1937 καὶ 2) του άρθρου 53 του Νόμου 1641)1919, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διά μεταγενεστέρων διατάξεων, προβλεπόμενα ποσὰ δι' ἔξοδα κινήσεως, δι' ἀποζημιώσεις, δικαιώματα ἐπιδόσεως, ἀμοιβὰς κλπ. ἐπιτρέπεται ὅπως μεταβληθῶσι, καθοριζόμενα δι' αποφάσεως του 'Υπουργοῦ των Οἰκονομικῶν ἐφ' ἀπαξ ἐκδιδομένης.

Άρθρον 11.

Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις του άρθρου 3 του ὑπ' ἀριθ. 278 του 1941 Νομοθ. Διατάγματος ὀφειλόμενος φόρος αὐτομάτου ὑπερτιμήματος, δέν ὑπόκειται εἰς προσθέτους φόρους, πρόσθετα τέλη καὶ τόκον ὑπερμερίας, καταβάλλεται δὲ εἰς δόσεις.

Άρθρον 12.

1. Ἐπὶ ἀπαλλοτριώσεων ἀκινήτων, συντελουμένων μετά τὴν 31 Μαρτίου 1941 διὰ τὰς ὁποίας εἶχε προγενεστέρως συναφθῇ προσήμφωνον συμβολαιογραφικόν, δέν ὀφείλεται ὁ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 278 του 1941 Νομοθ. Διατάγματος «περί φόρου αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων» ἐπιβληθεὶς προσωρινὸς φόρος.

2. Ἐπὶ ἀπαλλοτριώσεων ἀκινήτων, συντελουμένων μετά τὴν 31 Μαρτίου 1941 διὰ μεταγραφῆς της περιλήψεως κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως ή συντάξεως του ὀριστικοῦ συμβολαίου, διὰ τὸν ὑπολογισμόν του κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 278)1941 Νομοθ. Διάταγμα φόρου αὐτομάτου ὑπερτιμήματος, λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ή ἀξία του ἀκινήτου κατὰ τὴν χρονολογίαν της ἐκθέσεως του πλειστηριασμοῦ.

Άρθρον 13.

Ὁ κατὰ τὴν παρ. 1 του άρθρου 3 του ὑπ' ἀριθ. 278 Νομ. Διατάγματος του 1941 προσωρινὸς πρόσθετος φόρος, βαρύνει: ἐξ ὁλοκλήρου τὸν ἀγοραστήν του ἀκινήτου, ἐφ' ὅσον οὗτος εἴτε διὰ του συμβολαιογραφικοῦ προσήμφωνου της ἀγοραπωλησίας, εἴτε διὰ του ὀριστικοῦ συμβολαίου, ἀνέλαβεν ὅπως ἐπὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταβάλῃ οἰονδήποτε μέλλοντα φόρον, σγέσιν ἔχοντα μετὰ τὴν μεταβίβασιν του ἀκινήτου καὶ ὅστις θὰ

ἐπεβάλλετο εἴτε μέχρι της συνάψεως του ὀριστικοῦ συμβολαίου εἴτε καὶ μετ' αὐτό.

Άρθρον 14.

Ὡς δαπάνη βελτιώσεως, κατὰ τὴν παρ. 5 του άρθρου 1 του ὑπ' ἀριθ. 278)1941 Ν. Διατάγματος «περί προσωρινοῦ φόρου αὐτομάτου ὑπερτιμήματος» προστιθεμένη εἰς τὴν ἀξίαν κτήσεως του ἀκινήτου, θεωρεῖται καὶ ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 παρ. 6 του Νόμου 5269 του ἔτους 1931 καταβαλλόμενος φόρος.

Άρθρον 15.

1. Ἀπὸ της δημοσιεύσεως του παρόντος, αἱ περί ἀμειδίης των μελῶν του Διοικητικοῦ Δικαστηρίου φορολογίας οἰονπνεύματος διατάξεις του άρθρου 21 παρ. 1 του Β. Διατάγματος της 14)18.2.1939 «περί κώδικος των νόμων περί φορολογίας του οἰονπνεύματος» ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰ μέλη, τὸν εισηγητὴν καὶ τὸν γραμματέα του 'Αναθεωρητικοῦ καὶ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν Παραβάσεων, καταργουμένων ἀντιστοίχως των διατάξεων της πρώτης καὶ δευτέρας παραγράφου του άρθρου 6 του Νόμου 6098.

2. Εἰς τὸ προσωπικόν του Δ. Δ. Φ. Π. παρέχεται δι' ἀποφάσεως του 'Υπουργοῦ των Οἰκονομικῶν πάγιον κατὰ μῆνα ποσὸν μέχρι δραχμῶν 1.500.

Άρθρον 16.

Ἀπαλλάσσονται του προσωρινοῦ φόρου αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀπαλλοτριώσεις γηπέδων προσωριζομένων δι' ἀρχαιολογικῆς ἀνασκαφῆς ὑπὸ της Γερμανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς.

Άρθρον 17.

Του διὰ των άρθρων 1 καὶ 3 του ὑπ' ἀριθ. 278)1941 Ν. Διατάγματος «περί προσωρινοῦ φόρου αὐτομάτου ὑπερτιμήματος» ἐπιβαλλομένου φόρου, ἀπαλλάσσονται αἱ γινόμεναι ή γενηόμεναι ἀπαλλοτριώσεις πρός συζύγους ή κατιόντας, ὡς καὶ τοιαῦται πρός τρίτους, μόνον, ἐφ' ὅσον οὗτοι δι' οἰανδήποτε αἰτίαν μετεβίβασαν τὰ ἀπαλλοτριωθέντα ή ἀνέλαβον ἀμετακλήτως καὶ διὰ δημοσίου ἐγγράφου, προγενεστέρως της ἰσχύος του ρηθέντος Ν. Διατάγματος χρονολογίας, τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μεταβιβάσωσι ταῦτα εἰς συζύγους ή κατιόντας του ἀπαλλοτριώσαντος.

Άρθρον 18.

Ἡ ἰσχὺς της διατάξεως της παρ. 5 ἐδάφ. α' του άρθρου 67 του κώδικος των νόμων περί τελῶν χαρτοσήμου, καθ' ἣν κατ' ἐξάίρεσιν ἐπὶ μισθώσεων παραταθεισῶν διὰ των περί ἐνοικιοστασίου διατάξεων κλπ. ὑπόκειται εἰς πάγιον τέλος ή ἀποδείξεις καταβολῆς του ἐνοικίου, ἀνατέλλεται ἐπὶ ἐν ἔτος, των ἀποδείξεων τούτων ὑποκειμένων ἐφεξῆς εἰς τὸ οἰκεῖον ἀναλογικόν τέλος, ἐφ' ὅσον τὸ μηνιαῖον μίσθωμα τυχάνει ἀνώτερον των δραχμῶν 2.000.

Άρθρον 19.

Ἡ ἰσχὺς του παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ της εἰς τὴν 'Εφημερίδα της Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 30 'Οκτωβρίου 1941.

Τὸ 'Υπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, ΙΑΣ. ΠΑΠΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΛΟΓΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Π. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ι. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 14 Νοεμβρίου 1941.

Ὁ ἐπὶ της Δικαιοσύνης 'Υπουργός

ΑΝΤ. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ